

Az Egyesült Államok „következetes” útja 1956-tól a Norvég Civil Alapig

2014 október 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc idején az Egyesült Államok világosan értésére adta a Szovjetuniónak, hogy Magyarországot (és Lengyelországot) nem tekinti potenciális szövetségeseinek; {...}

{...} ennek okán nem avatkozott be a magyar eseményekbe, nem segítette meg a magyar szabadságharcot. 58 évvel később viszont az USA már vállalta az aktív közbeavatkozást: néhány ismeretlen magyar ember országából való kitiltásával jelezte: nem elégedett Magyarországgal...

1956-ban a magyar társadalom, a magyar nép felkelt az elnyomó szovjet hatalommal szemben, elsőként a világtörténelemben.

A magyar nép ekkor három dolgot akart, akárcsak 1848-ban: nemzeti függetlenséget, szabadságot és demokráciát. Ezekért a célokért, akárcsak 1848-ban, a vérét áldozta.

S egyben azt várta, hogy a szabad világ országai, a Nyugat, de elsősorban is az Egyesült Államok a segítségére siet, hiszen elvileg, „papíron” az volt az érdekük, hogy felbomlasszák a Szovjetunió érdekszféráját, hogy felszabadítsák a kelet- és közép-európai csatlós országokat a szovjet elnyomás alól.

A pesti srácok nem tudták, hogy immáron egy óriási nagyhatalmi egyezkedés és először hallgatólagos, majd később egyre egyértelműbb kiegyezés áldozatává válik a magyar forradalom. A pesti srácok nem tudták, hogy az amerikai külpolitika már 1953-tól kezdve hangsúlyt váltott, s 1956 júliusában már „belső használatra” döntést hoztak arról, hogy az európai status quo-t el kell fogadni, a Szovjetunió érdekszférájához tartozó országok felszabadítása katonai beavatkozással nem képzelhető el.

Az amerikai politikai vezetés az októberi forradalom napjaiban arra kényszerült, hogy immáron ne titkolja tovább megváltozott nagyhatalmi politikáját. Október 27-én, majd utána többször is a Szovjetunió tudomására hozták, hogy az Egyesült Államok nem kíván Magyarország segítségére sietni.

Ám az USA 1956-ban két jelentős hibát is elkövetett. Egyfelől, hogy nem vették igazán komolyan Harold E. Stassen, Eisenhower elnök leszerelési főtanácsadójának javaslatát, aki szerint a Szovjetuniót meg lehetett volna győzni arról, hogy Magyarország pusztán semleges státuszba kerülne – akárcsak Ausztria –, nem lépne be a nyugati szövetségi rendszerbe, így nem veszélyeztetné a Szovjetunió érdekeit.

Másfelől, becsapták, méghozzá súlyosan becsapták a pesti forradalmárokat, amikor a propaganda hangján biztatták őket a további harcokra, s egy szóval sem mondták ki, hogy semmilyen segítségre sem számíthatnak a Nyugattól a humanitárius segítségen kívül. Ez mérhetetlen felelőtlenség volt, amelynek következménye a kiontott vér, a sok száz felesleges áldozat, bebörtönzött és kivégzett ember.

Magyarország tehát 1956-ban az egész világnak példát mutatott szabadságvágyból és hősiességből. A Nyugat pedig tapsolt: gratulálunk, bravó, Hungary! És nem segített.

Azóta eltelt 58 év. 2014 őszén – megint októberben – az Egyesült Államok úgy érezte, hogy eljött az ideje a beavatkozásnak.

Hogy miért is?

Azért, mert Magyarország ismét a saját útját kívánja járni, nemzeti szuverenitást akar, önálló gazdaságpolitikát, adópolitikát, szabadságot és demokráciát. Azt akarja ismét, hogy semmilyen nagyhatalom ne írja el, ne diktálja azt neki, hogy mit és hogyan kell tennie.

És azt sem szeretné, hogy Norvégia Magyarországnak az EU-n keresztül kötelezően juttatandó támogatását egy olyan civil szervezet osztaná el és felügyelné, amelyik büncselekményekkel és szabályszegésekkel gyanúsítható. Márpedig a gyanú korántsem megalapozatlan, hiszen a Kehi az Ökotárs Alapítványnál 63 támogatási projektet vizsgált meg, s ezek közül [61 esetében szabálytalanságokat állapított meg](#). Felmerül többek között a hűtlen kezelés, a magánokirat-hamisítás és költségvetési csalás gyanúja is.

Nos, ez az a pont, amikor az Egyesült Államok úgy érzi, hogy be kell avatkoznia, és meg nem nevezett személyeket [ki kell tiltania országából](#). S ez az a pont, amikor még Obama elnököt is megszólaltatják az Ökotárs Alapítvány érdekében, amelynek vezetője egyébként személyesen is találkozhatott az elnökkel...

Hiába, azonos súlyú és azonos értékű események, szervezetek, ügyek 1956-ban és 2014-ben... Ugye?

1956-ban egy ország küzdött a szabadságáért és függetlenségéért az USA elvileg legfőbb ellenségével szemben, ám az Egyesült Államok érdekei akkor azt kívánták, hogy Amerika és a Nyugat ne segítsen Magyarországnak.

2014-ben egy ország szuverén nemzeti politikát kíván folytatni és nem szeretné, ha egy-két, visszaélésekkel gyanúsítható alapítvány döntene Magyarországnak szánt pénzek elosztásáról, s ekkor az USA úgy dönt, hogy mindez sérti az érdekeit s közbeavatkozik.

1956-ban nem segítettek a szabadság elérésében, 2014-ben pedig zavarja érdekeiket, hogy saját utunkat kívánjuk járni.

Micsoda szégyen!

What a shame!

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló